

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Bernardo abate ordinis cisterciensis. Cap[itulum]. lxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

renuntiabatur in ramatha: sed et ibi iudicabat isti. **C**um autem senuisset Samuel: posuit filios suos iudices iohel et abiam: alterum in bethleem: alterum in bersabe: ut ibi populum iudicarent. Qui declinaverunt post auriculam: et peruerterunt iudicia. Quod non ferens populus pertinebat a saeuele regem. **Q**uis diuina revelatione Saulem tribu beniamini sibi a domino missum vixit in regem super israel: et ipse samuel iudex est factus: qui prefuerunt simul in populo quadraginta annis: ut iosephus scribit. **C**on processu vero temporis mandauit samuel sauli regi subiecto domino: ut deleret amalech: et nec homini peceret: nec in mentis. **Q**ui contra preceptum domini: postquam amalechitas expugnasset: pepercit agag regi amalech: et optimis armentorum: propter quod a domino reprobatus est: et regnum eius ad dauid translatum ex ore samueli prophete domino ei mandante: sicet propheta dei pro saule domum plurimum exorasset. **S**icque post aliquot menses samuel propheta iustus diuino inuixit dauid filium Isai de bethleem in regem futurum super israel adhuc viuente saule. Et extunc cepit regnum Saulis declinare: dauid autem in omnibus prosperari: sicut dictum est supra in gestis dauid regis quarto kal. Januarii. **C**on postquam autem Samuel populum dei laudabiliter iudicasset mortuus est. Et sicut eum vniuersus israel singuli tanquam proprium patrem lugentes: et sepelierunt eum in sepulchro paterno in ramatha. Qui dormiuit in domino decimoratio kalen. septembri. **C**onducius ossa sacratissima: Archadius imperator de iudea traxit in thraciam portantibus episcopis: ac occurribus populis tanta letitia: ut quasi presentem viuen temque cernerent atque susciperent: ut de palestina usque calcedonem iungerentur populorum agmina in christi landes una voce personantia: ut scribit hieronymus libro contra vigilarium. **H**ec et pro libro regum a. iiii. cap. viii. usque ad. xvi. et alijs voluminibus quibus supra.

Con de sancto Samuele presbytero.

Eap. lxxviii.

Sanctus Samuel presbyter ecclie edes sene claruit tempore anastasii pri mi imperatoris. Qui sancta vita sublimis et doctrine: sapientia clarus: multa aduersus ecclie inimicos intentio ne tamen precipua contra nestorianos et elmorianos syro sermone conscripsit: quem apud constantinopolim adhuc tempore suo in carne viuere: et scripta eius se testatur agnoscere illustris gemmatus: qui et apud ipsam ciuitatem in christo quietus in pace: ibidemque tumulatus.

Septimus

De sancto Bernardo abate ordinis cisteriensis. Cap. lxxxiij.

Bernardus abbas clauallenensis: et doctor clarus: ut ppe Eugenii pape tertii et federici imperatoris pmi: quis ex provincia burgundie castro fontanis patre misericordie telecino matre aleth religiosa dñi orsus est: que sex mares filios genuit monachos futuros: feminam scilicet monialē: quos ut desiderat dno offerebat: et ipsos pueros cibis grossioribz q̄si heremo q̄ magis curie nutritiebat. **C**um autem tertius scilicet bernardus gestaret: in utero vidi per somnum carellū candidū et latrante in utero se habere. **Q**uod cum cuidam viro dei exposuisset. Ille voce prophetica respondit: q̄ optimus catulus pareret: qui dominus dei custos futurus esset: eo q̄ predictor fieret egregius: et contra inimicos daret latratus: ac multos mediehalis lingue gratia esset curaturus. **C**um autem bernardus adhuc puer in nativitate dñi nocte officium expectaret: audiit scire quam hora xp̄s natus esset: media nocte eidem apparuit puerulus Iesus: quasi denudo ex utero matris nat. Unde exinde illa fuisse hora dñi ne nativitatis cognovit. Ex illa ḡ hora in his: que pertinent ad illud sacramentū: sensus ei profundior: et sermo copiosior datus est. Qd p̄t in illo initio opusculo suo: qd edidit: cu homelij illa super euangelio dissipata est gabriel. copiosus. Utru antiquis hostis eius castitati inuidet: mulros ei laqueos tentationis opposuit. **C**um semel in quādā feminā diu oculos deficitos habuisset: defecit continuo erubuit: ac in stagnū gelidū aquarum infiuit: ibique tā diu māsit: donec a carnali cōcupiscentia totū refriguit. **C**on alias nocte puer la qdā se nudā in lecto ip̄i posuit: quā illa senies immobile erubescens ide recessit. **C**on alias etiā hospitat in domo viiūs matrone: cu illa in eō pulchritudinē exercisset: nocte silenter ad lectū ei accessit. Illog clamante latrones mulier se abscondit. Surges vero familiā latronē q̄rū: si nō inueniūt. **C**um hoc idēusq̄ tertio factū esset: mulier tandem desperata recessit. Dū nō mane a sociis querere: quō totūcibz latrones clamaseret. Respondebat q̄ vere latro ei insidiatus fuerat: q̄ hospita thesaurū sue virginitatis irrecuperabile auferre voluerat. Et extic cisterciensium ordinem ingredit deliberauit. Qd cu fratres ei vī mode phibserent: tantā ei dñs gratia contulit: ut nō solū nō prohiberet: sed omnes fratres suos: et alios plures ad religionem domino lucratūrur. Fratris autem suo gerardo obba ei vana repu-

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Folio, exxliij.

tanti predixit: q lancea latus eius perforaret: et tunc compunctus verbis eius cōfensum p̄beret. Post paucos d̄ies gerardus ab inimicis capitur: et lancea in latere vulneratus carcerat. Ad quē Bernardus vent̄e eundē confortauit: promittens q cito liberarerit: et monasterium ingredetur. Eadē nocte cōpedes gerardus de pedibus eius ceciderūt: et ostio per se apto ip̄e euasit: indicauitq frātri e mutasse p̄positū et velle fieri monachū. Anno iugis dñi. xxv. c̄n. a cōstitutione ordinis cisterciensis. xv. seru⁹ dei bernardus annoz. xx. cum fratribus et alijs socijs. xx. ordine cisterciensem ingressus est. Qui motu torus ita in spiritu absortus est: vt tam nullis corporeis sensibus r̄teretur. Nam abbas cisterciensis ad edificandū domū clare uallensem post modicū misit: vbi multo tēpore in nimia paupertate vitā duxit. vigilijs autem et orationibus intentus continue carnem mira penitentia flagellabat: et maxima leuiorū itē dia domabat. In vestibus autē et alijs cunctis semper paupertatem amatam. Quidquid h̄o in scripturis didicist: in agris et filiis cōfitebarur accepisse: et nullum se magistrum allquando habuisse. Oranti quoq̄ sibi confessus est expositiōne orationis dominice sibi scriptam appa- ruisse. Humilitatem autem et patientiam ultra modum in cunctis ostendit. Cum trecentas marchas argenti sibi p̄ cenobio construendo missas predones abstulissent: patienter tulit: deumq̄ benedixit: qui sibi a tanto onere peperit. Quidam canonicus regularis ad eum venit: et ut in monachū recipiatur rogauit: cūq̄ ille non acquesceret: sed ad suam eccl̄iam redire suaderet: aduertens q canonicus ex levitate ordinem mutare vellit: canonicus ad cō uitia multa p̄cipiuit: ac demum ip̄m in maxilla percussit. Unq̄ astantes in sacrilegū insurge- rent: ille ne eum tangerent per ip̄m adiurauit: et sine illa vltione patienter dimisit. Pater eius qui solus in domo remanserat: ad monasteriu- lust: et ibidē post aliquod t̄ps in senectute bona decessit. Horoz h̄o eius in seculo nupta cū mul- to comitatu pompa ad monasterium accessit. Sed ad eam vir det extre recusauit. Eū aut̄ la- chrymas instaret et consilium aīe sic saluande peteret ad eam extit: et mundi ei gloria interdi- sit. Que habitiū et vitā mutans in seculo quasi in heremo deinceps deo seruivit: et tandem mul- tis precibus a viro licentia habita monasteriu introiuit. Tanta aut̄ abstinentia et vigilijs corp⁹ attrinxit: ut fere continua grauissima infirmi- tate langueret. A claustris tanueit. et me- diolanci. in episcopū electus. p̄sentire renuit: dicens se non esse suum: sed aliorū seruicio de- purari. Cum quodā tempore fratres cartu- sienses vltiassent: loci prior contra ip̄m aliquā- tum murmurauit: q cella cui equitando pres- sidebat nimium curiosa esset. Quod cum vir

dei audisset m̄tratus q̄rebat qualis sella foret. Nam illuc v̄sq̄ a claravalle reverat et q̄lis esset sella non p̄pēderat. Juxta lacū etiā lausa- nensem vnius itinere perges ip̄m non vidit: et cū sero socq̄ de ip̄so lacu loquens: vbi esset lacū ille iterrogauit. Predicati sibi aliqui inanis glorie tērato irep̄sit: q̄ op̄ime pplo predica- ret. Qui mox ī idio cōfortat tērato respōdit q̄ nec per ipsum incep̄rat: nec per ip̄m dimit- tere int̄debar. Frater roberens eius monach⁹ et sui seculū ppinquis: quorūdam suasione ad monasterium cluniat se cōtulerat: quem vir dei statuit per ep̄istolā revocare. Cum aut̄ eam scr̄ptor sub diuo dictraret: supueniente subito ymbre scriptor surgere voluit. Bernardus h̄o ut p̄cederet in scribendo sua sit: quia op̄us dei erat: quod ipsi faciebant. Sicq̄ scripsit ep̄istolaz in medio ymbre sine ymbre. Cum enim circa eos vndiq̄ plueret: inde modestiam ymbris virtus exp̄lit charitatis. Monasterium quoddam multitudo infinita muscarū occupauerat: que monachos graniter festabat. Quas vir dei ex- communicauit: et mane oīs musee mortue sunt reperte. Cum a mediolanis libus eccl̄ie re- conciliandis a papa missus papiam rediesser. Quidam exorem suā demoniacā ad eum addu- xit. Lunc malignus spiritus per multa verba bernardū irriteret: et cū eo vir dei prolixū dis- putasset: tandem oratione sua immūdū spirituz ex illa muliere exire coegit. Sed cum inde san- ctus vir recessisset: diabolus eam iterū invaserit. Quod cum sanctus per virū eius post se currē tem audisset nōm̄ iefu ch̄risti in cedula scripsit et collo mulieris alligari mādauit. Et sic tota- liter a spiritu illo maligno liberata est. Apud aquitanā mulier alia ab incubo quodā per sex annos perulatē lasciuia vexata fuerat. Que ad virū dei accessit: et q̄ passa fuerat cū lachrymis enarravit. Eū bernardus baculum suū tradi- dit: et ut in lectulo suo ip̄m poneret mandauit. Demō aut̄ extic ad cubile nō andebat accede- re: sed accerrime cōminabatur. Peo recedēte se de ipsa atrocis vindicaret. Quod cum sancto rectulisset: ille populuz conuocauit: et candelis accensis omnia publice enarravit: ac demonem illum excōcauit. Sicq̄ mulier ab ei illusionē penitus liberata est. Eū in eadem p̄uinciale garione fungeref: ut ducē aq̄tanis eccl̄ie recō- citaret: et ille recusaret: vir dei ad altare cele- bretrus accessit: duce pre foribus expectāte. Cum aut̄ pax dñi dixisset cor: p̄us t̄pi sup patē- nam posuit: et ad ducem exiuit: eidēq̄ per filiū virginis terribiles minas intulit: et vltione di- uinaz addidit: nisi ad eccl̄ie obediētiā veniret. Quē aut̄ ignea facie et flāmeis occultis conspi- ciens: territus corā eo procidit et veniam postu- lauit: et quicquid sanctus p̄cipere voluit: mox adimplenit. Om̄ite quedam nobilem mena- clum suum effectū grauis tērato exēdi: oīdī

Liber

nem pulsauit. Ita ut expresse diceret se numerum futurum. Quod sanctus audiens pro eo orauit: et tentatio mox discessit. Ita ut postmodum diceret se numerum tristiciam habiturum. **C**um sanctus malachias episcopus hibernie in suo monasterio migrasset: et bernardus pro eo missam pro defunctis inchoasset gloriam eius intra canonem domino sibi reuelante cognovit: et post communionis collectam pro confessore pontifice commutauit. **L**uis dum cantor innueret quod errabat: ait se non errare: sed scire quid dicere. Deinde accedens sacro corpori pedes osculatus est. **C**onsistatus a quibusdam tyronibus in quadragesima rogabat eos: ut saltem illis diebus a suis se vanitatisibus coibherent. Quibus recusantibus vinum benedictum ei in posculum tradidit: et mox illorum vestam in melius commutauit. **T**andem morti appropinqua fratribus suis: charitatem: humilitatem: et patientiam iure testamenti reliquit. Deinde post multa miracula perpetrasset: et centum et sexaginta monasteria construxisset: anno domini millesimocentrum et sexagesimotertio eratis. **N**o sive anno sexagesimotertio inter filiorum manus obdormiuit in domino decimotertio kalendas septembris. Sepultus est in monasterio claraullen. multis et mirabilibus miraculis resplendens. **D**ic doctor: sanctus multos libros et tractatus edidit. Scriptis librum unum de contemptu mundi ad clericos. Item exhortationem de passione et resurrectione domini librum unum de gratia et libero arbitrio librum unum. De gradibus humilitatis et superbie librum unum. Ad abbatem columbensem de precepto et dispensatione librum unum. Ad cisterciensem et cluniacensem apologeticum librum unum. Ad hugonem de sancto victore librum unum. Super psalmum. Qui habitat. homelias. xviii. Super cantica canonicorum homellas septuagintatres. Super Magnificat. tractatum unum. Epistolae ad duos. ccxi. Sermones vero innumerabiles. Item ad eugenium papam tertium de consideratione libros quinq. Ad milites templi de laude militie noue librum unum. Et alia opuscula multa et elegantia compilavit.

De sancto philiberto abate. Cap. lxxv.

Hilarius
abbas apud Rothomagum claruit tempore clovi regis frorum. Qui adhuc iuuenis adagoberto rege francozum in palacio suo aduocatus: cum esset annorum viginti elegit christi fieri discipulus: et in robatori monastrio sub aglio abbate monachus factus est; ubi

Septimus

operibus penitentie vacans: multa diabolis tenuis pertulit: quas oes Christi adiutus superauit. Successusq. agilo in abbacie regimine: domus sibi credita strenue gubernando et miraculis conservando. Dum autem quidam eum ex fratris librone inuidie ex cenobio abiecerunt: unus eorum iterum fulminis interiit: alius in secessum osa interiora depositus. Reliqui timore peccati penitentiam agentes: ipsum reuocates eidem humilitate obediunt. Postmodum autem a rege clodoueo et bathilde regina francoz in pago rothomagensi loca appellata gemericu obtinuit: ubi egregiu monasteriu construxit. **O**nachum quendam quem ad regem causa cenobii mittente disponebat febre derentis imperias febri sanauit et misit. **E**xistente eo Parisius latro chirothecas eius furatus est. **O**nachus autem se ardore ciuilans et loqui non valens: sibi cum furto abscondito pater fecit. **C**um nocte quadam in basilica sancti petri oraret: vix sunt oculi eius quasi due lapides fulgentes. **O**nachus qui languens ad extrema veneratur: et loqui non valebat: peccatumque vnu in confessione sceleriter omiserat: o sine sua loquam restituit: illeque perim confessus: mox expirauit.

De sanctis Christophoro et Leonigildo martyribus. Cap. lxxvi.

Christophorus et leo
nigildus martyres apud ciuitatem hispanie cordubam passi sunt: quod tempore persecutionis ab infidelibus comprehensi cum christum confessi essent: gladio cedente martyrum consumauerunt: quorum corpora post absensionem capitulo igni tradita sunt. Qui passi sunt. xiiij. kal. septembres: ut Ado tradit in scriptoriu martyrologio ex cris hieronymi sumpro.

De sanctis martyribus Leontio et Carpophoro. Cap. lxxvii.

Fontes
Carpophorus martyres in civitate aquileia passi sunt ipsib[us] diocletiani et maximiani ipaterrum sub lysia prefide. Qui cum arte medici: infirmos qui cum ab oilaguo sanabant non tam naturalibus medicamentis?